

er skeet i den Anledning, indtil Statsrevisio-
nen blev opmærksom derpaa. Allerede af den
Grund anseer jeg det for ønskeligt, at dette
Forslag er fremskomet, og selv i de Tilfælde,
hvor man ved Anvendelsen af de Grundsæt-
ninger, der maatte blive opstillede, maatte
komme til det Resultat, at der ingen Grund
var til at fremlægge den, vilde jeg dog ansee
det for at være rigtigt, at det blev bemærket
ved Forelæggelsen, at Regjeringen ikke var sig
nogen saadan Overfriden bevidst, som kunde
motivere en saadan øieblikkelig Undersøgelse af,
hvorledes Statens Midler i det forløbne Fi-
nantsaar ere blevne anvendte. Jeg skal ikke
komme tilbage til det Spørgsmaal, som i den
første Rigsdag blev drøftet, om det maatte være
rigtigt eller ikke, at der udtryffeligt bevilges en
Sum til uforudseelige Udgifter. Rigsdagen var
dengang af en anden Mening end Regjerin-
gen i det oprindelige Forslag; og jeg for mit
Bedkommende fandt saameget mindre noget at
erindre mod, at Rigsdagens Ansæelse forsa-
vidt blev taget tilfølg, som det unegtligt for
Administrationen er meget lettere, at Sagen
er indrettet paa den Maade, der nu er ved-
tagen, end efter Regjeringens oprindelige For-
slag. Jeg skal ogsaa hvad de Grundsætninger
angaaer, som af Udvalgets Fleertal ere ud-
talte, i det Væsentlige erklære mig enig med
samme; men jeg maa tilføje, at det kommer
meget an paa, hvorledes disse Grundsætninger
anvendes, og det forekommer mig heller ikke,
at disse Grundsætninger ere saaledes redigerede
— og kunne maaskee heller ikke redigeres saa-
ledes — at det vil være muligt at undgaae
al Tvivl. Jeg troer heller ikke, at Udvalget
har været aldeles consequent i at anvende disse
Grundsætninger; det kommer imidlertid maaskee
mindre an herpaa, idet det ikke kan være let
gjortligt at opstille bestemte Regler for, i hvilke
Tilfælde der maatte behøves en Tillægsbevill-
ing og i hvilke ikke, førend gjennem flere Aars
Erfaring. At jeg har anvendt de fleste af Ud-
valget opstillede Grundsætninger, troer jeg, at
selve Tillægsbevillingen indeholder Bevis paa,
hvilket man blandt andet kan see ved de Over-
fridelser, som hidrøre fra, at de beregnede
Procenter for Embedsmænd ere opførte med
en større Sum, end det i det oprindelige

Finantsforslag var calculeret, og derfra
at Kornpriserne ere stegne, og som en Følge
deraf Capitelstarten bleven højere, end det ved
Finantsforslaget var antaget; til alle saadanne
Gjenstande er der slet intet Hensyn taget. Jeg
vil ogsaa gjerne indrømme, at der kan være
fuldkommen skjellig Grund til f. Ex. at lade
§ 2 i det foreliggende Forslag udgaae, som
jeg nærmere skal udtale mig om, naar denne
Paragraph foreligger. Det forekommer mig
derimod, at Udvalget i Anvendelsen af de
Grundsætninger, som af den ærede Ordfører
nærmere ere udviklede, er kommet til nogen
Uoverensstemmelse; det forekommer mig saale-
des, at eet af de Tilfælde, som Ordføreren
fandt der kunde motivere Begjeringen om en
Tillægsbevilling, er tilføjet med Hensyn til den
Post, der under B er opført, 3,976 Rbd. til
Vedligeholdelsen af Postforbindelsen med Ud-
landet ved tvende Dampskibe mellem Kjöben-
havn og østersøiske Havne; thi det er af Ord-
føreren bemærket, at denne Sum hidrørte der-
fra, at man ikke havde holdt sig den oprinde-
lige Plan efterrettelig. Netop hert forekommer
det mig, at der, efter hvad der af Ordføreren
er udviklet, maatte være Anledning til at frem-
komme med en Tillægsbevilling.

Der er blot eet Punkt i Udvalgets Forslag,
som jeg skal tillade mig med et Par Ord at
omtale, skjøndt Udvalget i saa Henseende i Re-
sultatet er enig med Regjeringens Forslag,
det Punkt nemlig, som er opført Pag. 539
vedkommende § 1 Nr. 5. Udvalget har
fundet, at den Omstændighed, der har frem-
kaldt denne Overfriden fra Regjeringens Side,
maa ansees for at være tilstrækkeligt motiveret
ved de særdeles uheldige Conjuncturer paa
Derne i Aaret 1850; men Udvalget har tillige
yttret, at det i Almindelighed maatte ansee det
utilraadeligt, om Administrationen nogensinde
gjentog det samme Forsøg, da Statskassen lige-
saa lidt i Colonierne som i Moderlandet bør
indlade sig i Banquierforretninger, der langt
bedre drives af Private. Jeg maa dertil er-
indre, at denne Ansæelse deler Regjeringen
ganske, og jeg troer, at dette vil fremgaae af
de Oplysninger, som ere meddeelte Udvalget.
I hvert Fald skal jeg udtryffeligt tillade mig
at udtale, at Regjeringen kun billiger den